

man ikke, at dette er Tilfældet, forekommer det mig, at man ganske rolig kan skride til at indvinde den Indtægt for Statskassen, hvorom her er Tale, uden angstelig at se hen til, om man akkurat maatte have indrettet sig paa samme Maade i England og paa andre Steder. — Det ærede Mindretal berører imidlertid tillige, at Foranstaltningen vil være uheldig, fordi det ikke vil være muligt at overvinde de Vanskeligheder, som stille sig i Veien for Lovens Overholdelse, og at navnlig den foreslaaede Kontrol ikke vil føre til Maalet, medens den er et besværligt Baand paa Omsætningen og vil udøve en demoraliserende Virkning. Alt dette beror jo imidlertid paa det ene Spørgsmaal, om det er muligt at tilvejebringe en saadan Sikkerhed for Lovens Gjennemførelse, at det Tilsigtede virkelig kan naas. Udvalgets Flertal har erkjendt, ligesom det blev erkjendt ved første Behandling her i Salen, at dette er Lovforslagets svage Punkt, at det er vanskeligt at sikke sig, at Afgiften virkelig bliver betalt, og det er ganske vist, at naar Afgiften ikke bliver ordentlig betalt, naar det skulde udvilde sig som noget Almindeligt og Sædvanligt, at Folk ansaa sig moralsk berettigede, til at lade være at betale Afgiften, altsaa at besvige Statskassen for den Afgift, der her er Tale om, vilde det være meget uheldigt og udøve en demoraliserende Virkning. Jeg tror imidlertid, at Udvalgets Flertal har stillet forskjellige Forslag op, som maa være stiftede til at tilvejebringe en større Sikkerhed for, at Loven virkelig vil blive overholdt. Jeg kommer herved naturlig til at gaa over til at tale om de Forslag, Udvalgets Flertal har stillet. Det vil nemlig ses, at der, hvad det første Afsnit af Loven angaar, der handler om Beskatningen af udenlandske offentlige Pengeeffekter, væsentlig er, om jeg saa maa sige, 3 Forslag. Det ene gaar ud paa at inddrage Interimsbeviser med under Beskatningsreglerne. Derom skal jeg tale senere; men affet fra dette Forslag, der er opstillet under Nr. 4, og som gaar ud paa, at der skal indsættes en ny Paragraf, der vilde blive § 3, gaa Forslagene væsentlig ud paa netop at skjærpe Kontrollen med Lovens Overholdelse i en dobbelt Retning. Dels foreslaar man, at den Termin, indtil

hvilken det ifølge Lovforslaget skulde være tiladt at inføre offentlige udenlandske Pengemidler uden Beskatning, skulle sættes en hel Del kortere end i Lovforslaget. Man har naturligvis foreslaaet dette for at imødegaa den Indvending, der ellers kunde gjøres og ogsaa virkelig er gjort, at det naar man sætter Terminen saa fjernt som i Lovforslaget, bliver muligt i den Mellemtid at sende en hel Mængde Papirer ind i Landet, forsyne dem med Stempel og udføre dem igjen, saa at man altsaa havde dem forsynede med Stempel for det Tilfælde, at man efter Terminen for Alvor kunde ønske at sende Effekterne herind til Omsætning. Frygten herfor maa lade sig, jo kortere man sætter Terminen. Udvalgets Flertal har ment, at man kunde sætte Terminen betydelig kortere; 4—6 Uger vilde vistnok være tilstrækkeligt, naturligvis efter Lovens Skrafttræden og efter at de fornødne Foranstaltninger ere truffne til, at vedkommende Ihændehavere af fremmede Obligationer kunne faae de Obligationer, som de ere i Besiddelse af, stemplede paa den i § 2 omhandlede Maade. Naar man ikke har foreslaaet at sætte Terminen i et vist Forhold til Lovens Udgivelse, eller rettere i et Lovens Bekjendtgørelse, da er det fordi man har troet, at det er meget bekvemmere, meget bedre for det store Publikum, at der i selve Loven nævnes en bestemt Tid, fra hvilken den træder i Kraft, end at bruge den Fremgangsmaade, som man jo vistnok har brugt i flere Tilfælde, men som rester min Mening medfører store Ulemper for det store Publikum, den nemlig at lade Loven træde i Kraft, saa og saa længe efter, at det Nummer af Lovtidenden er udkommet, hvori dens Bekjendtgørelse har fundet Sted, thi det er i Grunden for Meget at forlange af det store Publikum, at det skal gjøre sig bekjendt ikke alene med Lovtidendens Indhold, men ogsaa lægge Mærke til, hvilken Dag vedkommende Nummer af Lovtidenden udkommer. Som bekjendt er den hele Indretning af Lovtidenden og den i Forbindelse med den staaende Ministerialtidende i det Mindste ikke tilsyneladende beregnet paa det store Publikum; den er ikke populær. — Det andet Punkt med Hensyn til Kontrollen kan jeg nærmest hen-